

[Økonomiministeren.]

rakterisere fremskridtspartiets argumentation. Jeg synes, dette eksempel på argumentationen står bedst, når det står sådan helt klart og tydeligt.

Så vil jeg gerne om de mere generelle økonomiske betragtninger, der har været gjort under denne debat, understrege, hvad finansministeren har sagt, og hvad flere af ordførerne sagde: septemberforliget er overholdt, og det fremgik af septemberforligspartiernes ordføretaler, at man slutter op bag septemberforligets videreførelse. Det vil sige, at der for de mennesker, firmaer, virksomheder, organisationer i Danmark, som er med til at bestemme, hvordan den faktiske økonomiske udvikling i Danmark kommer til at forme sig, er den sikkerhed, der ligger i, at det, de fem partier besluttede i september måned 1975, og som indtil dato kunne føres ud i livet, er ført ud i livet, og at vi samtidig, alle 5 partier og regeringen, bekræfter vor villighed til at føre det, som endnu ikke har kunnet føres ud i livet, ud i livet i den kommende tid.

Dér tror jeg det er rigtigt, som det har været fremført fra adskillige af forligsparti-ordførernes side, at det er afgørende, at vi samles om at få formuleret og gennemført en samlet økonomisk politik for de kommende år, en samlet økonomisk politik, som også skal omfatte en indkomstpolitik, men som nødvendigvis ikke bare er en indkomstpolitik. I den henseende mener jeg det er rigtigt, at man må tale om en samlet økonomisk politik, der ud fra et bredere synspunkt end lige akkurat den del af den økonomiske politik, som hedder indkomstpolitikken, må formuleres i fællesskab og i fællesskab føres ud i livet.

Det gælder de besparelser, som finansministeren har omtalt, og som jeg derfor ikke skal gå nærmere ind på, men som regeringen — gav finansministeren udtryk for — er parat til at vi går i gang med at fastlægge, så snart vi er færdige med denne behandling af finansloven.

Det gælder spørgsmålet om de skattelem-pelser, som er omtalt i septemberforliget. Her kan jeg henviser til, hvad finansministeren har sagt derom: også på det felt vil socialdemokratiet og regeringen stå ved det, vi har indgået.

Jeg vil gerne om det, som mange betrag-

ter som det centrale, og som jeg også tror er det centrale i den nuværende udviklingsfase i den økonomiske politik, nemlig indkomstpolitikken, sige, at selv om man meget ofte i hvert fald hører, at folk, der taler om indkomstpolitik, skynder sig at sige, at det ikke bare er lønpolitik, så viser det sig, når de fortsætter deres tale, at de kun tænker på lønpolitik. Det er absolut nødvendigt, hvis der skal komme nogen fornuftig indkomstpolitik ud af de kommende drøftelser, at man ikke bare, om jeg så må sige med læberne, bekender sig til eller ikke bare overfladisk erkender, at indkomstpolitik er andet og mere end lønpolitik. Det er nødvendigt, at man forstår, det må omfatte alle arter af indkomstdannelse i Danmark. Jeg skal undlade at nævne de almindelige andre indkomstdannelser, for vi kender dem jo, men jeg vil pege på, at det er nødvendigt, når man skal vurdere en indkomstpolitik, at man så også tager den del af indkomstdannelsen med, som er en afledet virkning af værdistigningerne, værdistigningerne på fast ejendom, som har et tempo eller i årene har haft et tempo, der — varierende lidt for de forskellige ejendoms-typer — ligger i underkanten af den almindelige prisstigning, men bag ved hvilken der ikke ligger nogen tilsvarende produktion eller tilsvarende realværdistigning. Det er simpelt hen nødvendigt, at man tager fat på det problem. Jeg skal ikke her prøve at antyde, hvilke løsninger man kan nå frem til, men man må være klar over, at det problem er væsentligt, fordi det er en betragtelig del af indkomstdannelsen, der afledes heraf.

Jeg vil også pege på den værditilvækst, som en tilbageholdende lønpolitik fra lønmodtagernes side måtte føre til i erhvervslivet; det er nødvendigt at overveje, på hvilken måde lønmodtagerne kan få andel i den værdistigning, som skyldes deres løntilbageholdenhed. Jeg vil i den forbindelse sige, at vi ved jo alle sammen, hvor vanskeligt det er med spørgsmålet om det, vi kan kalde restindkomsterne, som først og fremmest er erhvervslivets overskudsindkomster. Dér vil jeg gerne sige, at selv om jeg dybt beklager, at de konservative ikke var med i det septemberforlig, vi sluttede — det ville have været godt for os alle sammen, men måske især for de konservative, hvis de havde været med — så beklager jeg, når hr. Poul